Lietas Nr. C32372411
Lietas arhīva Nr. C-0229-15/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2015.gada 18.martā

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Meldere
ar tiesas sēdes sekretāri A.Šeniņu,
piedaloties prasītāja pilnvarotajai pārstāvei /pers. A/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /Nosaukums R/ prasībā pret SIA /Nosaukums A/ par zaudējumu piedziņu. Tiesa

konstatēja

2011. gada 31. oktobrī Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā saņemta prasītāja /Nosaukums R/ prasība pret atbildētāju SIA /Nosaukums A/ par zaudējumu piedziņu, kurā, pamatojoties uz Civillikuma 2217., 2218., 1587., 1770.-1773. pantu, 1779. un 1.pantu, prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam zaudējumus sakarā ar nekvalitatīva produkta piegādi un nekvalitatīvu darbu izpildi Ls 15 5156,71, zaudējumus sakarā ar nekvalitatīvā darba un produkta pagaidu izlabojumiem Ls 3 194,79, zaudējumus (izdevumus), kas saistīti ar eksperta aicināšanu trūkumu un defektu konstatēšanai un novēršanai objektā Vācijā Ls 725,70, zaudējumus par juridiskās palīdzības sniegšanu Ls 2 108,40, tiesāšanās izdevumus. Prasības pieteikumā, tostarp, ietverts lūgums par prasības nodrošināšanu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2010. gada 1. oktobrī starp prasītāju kā pasūtītāju un atbildētāju kā izpildītāju noslēgts uzņēmuma līgums Nr. 2010-194 (turpmāk arī – Līgums), ar kuru pasūtītājs uzdeva, bet izpildītājs (atbildētājs) uzņēmās izpildīt noteikta satura pasūtījumu par /Nosaukums C/ piedāvāto logu izgatavošanu un piegādi pasūtītāja objektā /pers. C/, /adrese/ 24558 Heinstedt-Ulzburg. Līguma cena noteikta 12 920 EUR, apmaksa noteikta Līguma 2.4.1. un 2.4.2. punktā.

Norādīts, ka prasītājs izpildīja samaksas pienākumu, un saskaņā ar Līguma 4.1. punktu izpildītājam bija pienākums izpildīt darbus, un šis pienākums ietvēra pienācīgi izgatavotu produktu piegādi līgumā noteiktajā vietā. Atbildētājs, lai arī piegādāja un uzstādīja produktu, tomēr drīz pēc tam, kad atbildētājs izpildīja darbus, sāka atklāties uzstādītā produkta kvalitātes trūkumi un produkts nepildīja savas funkcijas.

Norādīts, ka atbildētāja uzstādītajos logos parādījās plaisas un tie nepildīja logu funkciju, neiegūla logam paredzētajā vietā, t.i., bija ievietoti neatbilstoši vai arī deformējās un mainīja formu, vai nebija ievietoti pienācīgi saistmateriāli starp sienu un logam paredzēto aili. Lai risinātu situāciju, prasītājs sazinājās ar atbildētāju, bet nekādas reakcijas no atbildētāja puses nebija, galvenokārt sazinājās ar atbildētāju pa telefonu, bet ir arī e-pastu sarakste, taču, konstruktīva jautājuma risināšana no atbildētāja puses nenotika. Prasītājam atbildētāja nostāja nebija saprotama, jo noslēgtais Līgums, konkrēti līguma 4.3. punkts, paredzēja, ka izpildītāja pienākums ir novērst saviem spēkiem, un uz sava rēķina, visus trūkumus un defektus, kas atklāti darbu izpildes laikā un pie kā vainojams izpildītājs.

Norādīts, ka puses nav izpildījušas kārtību, kāda līgumā noteikta attiecībā uz piegādātā produkta pieņemšanu - nodošanu, proti neviena no pusēm nesagatavoja pieņemšanas - nodošanas dokumentus. Atbildētājs ir piegādājis izgatavotos logus (produktu) un veicis uzstādīšanu, ko atbildētājs nenoliedz. Prasītājs izsaucis uz objektu, kas atrodas Vācijā, ekspertu no Latvijas /pers. D/, kurš veica objekta apskati un izsniedza slēdzienu, atbilstoši kuram nekvalitatīvi izgatavoto produktu un nekvalitatīvās darba izpildes rezultātā radušies zaudējumi Ls 2 200 apmērā, ka ieguldāmi izlabojumos. Situācijas pagaidu risinājumam prasītājs nolīga kompāniju /pers. E/, kura veica sekojošus darbus: nomainīja izolējošā stikla rūtis, izveidoja silikona savienojumu, tostarp veica stiklu utilizāciju, veica logu apstrādi no iekšpuses, špaktelēšanu, slīpēšanu un krāsošanu, kā arī logu funkcionālo pārbaudi un regulēšanu. Minēto darbu kopējās izmaksas sastādīja 4 545,80 EUR par ko 2011. gada 7. septembrī izrakstīts rēķins.

Prasītājs 2011. gada 20. maijā izdeva pilnvarojumu SIA /Nosaukums B/ (pēc nosaukuma maiņas SIA „K./pers. F/") prasītāja pārstāvībai saistībā ar pretenziju. 2011. gada 22. jūnijā atbildētājam nosūtīta vēstule, aicinot saņemt eksperta veikto slēdzienu un izteikt viedokli, kā arī izteikt savu redzējumu un variantu situācijas risinājumam. 2011. gada 29. jūlijā no atbildētāja saņemta atbilde, kurā tas norāda, ka eksperta slēdziens tam nav saistošs, norāda, ka prasītājs nepareizi lietoja logus, atsaucas uz nepareizi izvēlētu darbu secību objektā un Līguma 7.2. punktu. Norāda, ka tiesvedības ietvaros pieprasīs vēl vienu ekspertīzi. Atbildētājs savā atbildē nenorāda nekādus savus ieskatus par situācijas risināšanas iespējām. Prasītāja pilnvarotā persona 2011. gada 3. augustā nosūtīja atbildētājam vēl vienu vēstuli, norādot, ka saņemtā atbilde faktiski nav pēc būtības un neattiecas uz situācijas risinājumu ārpus tiesas kārtībā. Atbildētājs rakstveida atbildi nav sniedzis. 2011. gada 8. augustā prasītājs nosūtīja atbildētājam aicinājumu līdz 2011. gada 17. augustam pieaicināt savu ekspertu, kura atzinums atbildējam pēc viņa ieskatiem būtu saistošs, lai konstatētu situāciju pirms tiek veikti pagaidu izlabošanas darbi. Vienlaicīgi atbildētājs brīdināts, ka darbi tiek veikti uz viņa rēķina un norādīta tobrīd paredzamā summa par pagaidu izlabojumiem. Atbildētājs uz paziņojumu neatsaucās un uz objektu savu izvēlētu ekspertu nenosūtīja, kā arī neveica nekādas citas darbības. Minētais norāda, ka atbildētājs faktiski izvairās no situācijas risināšanas miera ceļā un ārpus tiesas kārtībā. Prasītāja ieskatā atbildētājs izvairās no pienākumu pildīšanas. Prasītājs uzskata, ka atbildētājam ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, kas radušies no atbildētāja piegādātā produkta un nekvalitatīvi veiktajiem darbiem, kas konstatēts, izsaucot uz objektu ekspertu. Atbilstoši eksperta slēdzienam nekvalitatīvo darbu un produktu trūkumu novēršanai izlietojami 22 078,42 EUR jeb Ls 15 516,71, Tūlītēju trūkumu novēršanai izlietojami 4 545,80 EUR jeb Ls 3 194,79.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītāja tiešie zaudējumi ir arī izdevumi, ka radušies sakarā ar nepieciešamību pieaicināt ekspertu un apmaksāt visus ar to saistītos izdevumus kopsummā Ls 725,70, proti, Ls 550 un Ls 175 (250 EUR) par ekspertīzes slēdziena sagatavošanu un eksperta komandējuma izmaksas, prasītāja apmaksātā avio biļete.

Prasītājam radušies izdevumi par juridisko palīdzību 3 000 EUR jeb Ls 2 108,40, kas prasītājam nebūtu radušies, ja atbildētājs godprātīgi pildītu pušu starpā noslēgto līgumu.

Prasītājs norāda, ka kopējā parāda summa sastāda Ls 21 545,60.

Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesneses 2011.gada 8.novembra lēmumu nolemts noraidīt prasītāja pieteikumu par prasības nodrošināšanu civillietā. 2011. gada 23. novembrī tiesā saņemta prasītāja pārstāvja blakus sūdzība par Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesneses 2011.gada 8.novembra lēmumu. Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2011. gada 29. decembra lēmumu nolemts atstāt negrozītu Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesneses 2011.gada 8.novembra lēmumu, bet prasītāja blakus sūdzību noraidīt.

2012. gada 23. oktobrī tiesā saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi (lietas lapa 90-91), kuros atbildētājs prasību neatzīst. Paskaidrojumos

norādīts, ka logu bojājumu pamatā ir prasītāja nepareizi izvēlēta celtniecības darbu secība objektā. Atbilstoši pušu 2010. gada 1. oktobra uzņēmuma līguma Nr. 2010–194, 7.2. punkta atrunai par darbuzņēmēja – atbildētāja atbrīvošanu no atbildības par defektiem, kas radušies nepareizas lietošanas vai citādu iemeslu dēļ, kas neattiecas uz darbuzņēmēja veiktiem darbiem. Uz minēto apstākli atbildētājs prasītājam norādīja jau savā 2011. gada 27. jūlija atbildē uz pretenziju. Kaut arī atbildē ir pietiekoši skaidri norādīts, ka atbildētājs nekādus zaudējumus nav prasītājam nodarījis un tāpēc tos neatlīdzinās, prasītāja vienpersoniski izvēlētās personas - biedrības /Nosaukums V/sertificētās personas /pers. D/ paustais viedoklis atbildētājam nav saistošs. Atbildētājs paskaidro, ka 2011. gada 21. februārī elektroniskā sūtījumā atbildētājs norādīja prasītājam, ka stikla jumta problēmas pamatā ir nepareiza jumta klāšana, kas redzams arī sūtījumam pievienotajā fotogrāfijā, proti, nav veikta pareiza jumta seguma un stikla jumta savienošana. 2011. gada 7. aprīlī, kad prasītājs vērsās ar jautājumiem pie biedrības/Nosaukums V/, prasītājam bija zināms atbildētāja viedoklis par paša prasītāja pieļautajām kļūdām celtniecības procesā, taču prasītājs šajā sakarā nekādus jautājumus biedrībai /Nosaukums V/ neuzdod. 2011. gada 11. augusta elektroniskā sūtījumā atbildētāja pārstāvis atkārtoti norādīja prasītājam, ka problēmas pamatā ir nepareiza celtniecības procesa vadība un telpu ventilācijas režīma neievērošana celtniecības laikā.

Atbildētājs apgalvo, ka prasītāja norādītais par iespējamo atbildētāja eksperta piedalīšanos, kas piedāvāta prasītāja 2011. gada 8. augusta vēstulē, vērtējams kritiski kā piedāvājums, kas izslēdz tā izmantošanas iespēju, jo atbildētāja eksperta nosūtīšanai noteiktas deviņas dienas no piedāvājuma nosūtīšanas dienas un atbildētāju apkalpojošajā pasta nodaļā tas tika saņemts sestdienā 2011. gada 13. augustā. Atbildētājs sūtījumu varēja saņemt sākot no pirmdienas 2011. gada 15. augusta, kas izslēdz iespēju nosūtīt ekspertu uz Vāciju līdz 2011. gada 17. augustam. Atbildētājs 2011. gada 27. jūlija atbildē uz pretenziju norādīja, ka problēma risināma ar tiesu ekspertīzi un tādejādi nevar būt lietderīgi nodarboties ar dažādu tiesu ekspertu statusam neatbilstošu personu viedokļu apkopošanu. Atbildētājs norāda, ka prasība pamatota uz prasītāja vienpersoniski izvēlētas personas viedokli. /pers. D/ nav tiesu eksperts un viņa paustajam viedoklim nav eksperta atzinuma statusa Civilprocesa likuma izpratnē.

Atbildētājs norāda uz /pers. D/ atzinumā konstatētajiem trūkumiem, proti, /pers. D/ apgalvo, ka esot pielietojis "mērīšanu", bet nav norādījis ar kādiem instrumentiem to veicis un vai instrumenti bijuši sertificēti; norādīts uz distanciālo alumīnija rāmīšu neatbilstošiem izmēriem atsaucoties uz fotofiksācijas 9, 13 un 26 foto, taču nekādi izmēri nav konstatējami un tas nemaz nav iespējams, jo distanciālie alumīnija rāmīši atrodas starp stikliem. Sava pētījuma punktā Nr. 2, /pers. D/ apgalvo, ka problēmas pamatā esot grunts kārtas trūkums vai tās nepietiekams biezums un neesot veikta attīrīšana no silikona hermētiska paliekām atsaucoties uz fotofiksācijas 1 - 28 foto, taču foto nevar konstatēt grunts neesamību vai nepietiekamu biezumu, smērējumu atbilstību silikona hermētiska paliekām. Zem krāsas atrodošā gruntējuma stāvokli un smērējuma atbilstību konkrētai vielai ar loga nofotografēšanu konstatēt nav iespējams. Pētījumā aprakstīta logu rokturu nekvalitatīva stiprināšana, taču nav konstatēts, ka rokturi 39-44 foto nav oriģinālie atbildētāja uzstādīto logu rokturi un ir ar drošības slēdzi. Prasītājs ir veicis patvaļīgu logu rokturu nomaiņu, jo gribēja, lai tiem būtu drošības slēdzi, taču atbildētājs tādus neuzstāda. Atbildētājs apgalvo, ka nav saprotams kur ir fotofiksācijas 50 foto pētījuma punktā Nr. 2 norādītie "netīrie" plankumi uz stikla iekšējās virsmas, nav saprotams kā fotofiksācijas 33 foto var saskatīt pētījuma punktā Nr. 4 norādīto krāsojuma defektu, pētījuma punktā Nr. 6 paustie iebildumi par saliktā logu bloka L-3 atsevišķu elementu uzstādīšanas atbilstību līmeņiem atsaucoties uz fotofiksācijas 5 foto neatbilst atzinumā iekļautajam saliktā logu bloka L-3 rasējumam. /pers. D/ kā savu izmantoto vienīgo eksperta metodi norādījis fotofiksāciju, taču iepazīstoties ar viņa sastādīto dokumentu jāsecina, ka viņam nav nekāda priekšstata, ko var secināt pielietojot fotofiksācijas metodi un, ko ar šo metodi secināt nevar. Vērtētāja aprēķins balstīts uz pilnīgu logu demontāžu, bet tā nav veikta, kaut vērtētājs to norādījis kā obligātu, bez kuras logu ekspluatācija nav iespējama.

2015. gada 25. februārī tiesā saņemts prasītāja pieteikums par eksperta /pers. D/ uzaicināšanu uz tiesas sēdi liecinieka statusā.

No Tiesu informācijas sistēmas datiem redzams, ka atbildētājs SIA /Nosaukums C/ pēc 2014. gada 4. augusta mainīja nosaukumu uz SIA /Nosaukums A/, kā arī mainīta juridiskā adrese.

Uz tiesas sēdi 2015. gada 4. martā atbildētāja pārstāvis nav ieradies, tiesas pavēstes nosūtītas uz atbildētāja aktuālo juridisko adresi, atbilstoši Civilprocesa likuma 56. panta pirmās un sestās daļas prasībām, kā arī papildus – uz prasības pieteikumā norādīto juridisko adresi, lūgums par lietas izskatīšanas atlikšanu lietā nav saņemts. Tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 156. panta pirmo daļu atzina atbildētāja neierašanos par neattaisnotu un nolēma lietu izskatīt bez atbildētāja pārstāvja klātbūtnes.

Tiesas sēdē 2015. gada 4. martā prasītāja pilnvarotā pārstāve prasību uzturēja pilnā apmērā uz prasības pieteikumā norādītajiem motīviem un pamatiem. Papildus paskaidroja, ka atbildētājs darbus objektā pabeidza pilnībā un trūkumi konstatēti uzreiz pēc logu uzstādīšanas, objektā veikti pagaidu izlabojumi.

Tiesas sēdē 2015. gada 4. martā kā liecinieks nopratinātais /pers. D/ liecināja, ka veica pārbaudi un 2011. gada 10. maijā sniedza to atzinumu, kas atrodas lietā, un tiesas sēdē liecināja par atzinumā norādītajiem apstākļiem saistībā ar objekta apsekojumā konstatētajiem apstākļiem par uzstādīto logu un durvju bloku kvalitāti, atspēkojot atbildētāja iebildumus.

Tiesa, uzklausījusi prasītāja pārstāves paskaidrojumus un liecinieka /pers. D/ liecības, izvērtējusi lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji.

Saskaņā ar *Euro* ieviešanas kārtības likuma 4. panta otro daļu, sākot ar *euro* ieviešanas dienu (2014. gada 1. janvāri), latos izteiktu iesākto, bet nepabeigto (neizpildīto) tiesisko instrumentu kopsummu konvertē *euro*, ievērojot Padomes noteikto maiņas kursu un šā likuma 6. pantā noteiktos noapaļošanas principus.

Saskaņā ar *Euro* ieviešanas kārtības likuma 3., 6. panta noteikumiem, Padomes 1997. gada 17. jūnija Regulu (EK) Nr.1103/97, piedzenamās summas norādāmas *Euro* valūtā, konvertējot pēc kursa 1 *euro* = 0,702804 lati.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93. panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt saskaņā ar Civilprocesa likuma 96. panta piekto daļu pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 10. panta pirmo daļu puses realizē savas procesuālās tiesības sacīkstes formā.

Saskaņā ar Civillikuma 1587. pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

No lietas materiāliem redzams, ka 2010. gada 1. oktobrī starp prasītāju kā pasūtītāju un atbildētāju kā izpildītāju noslēgts Uzņēmuma līgums Nr. 2010-194 (lietas lapa 18-21, 27-31), atbilstoši kuram prasītājs uzdeva, bet atbildētājs apņēmās izpildīt noteikta satura pasūtījumu, proti, par logu izgatavošanu un piegādi prasītāja objektā par cenu 12 920 EUR apmērā, tāpat puses Līguma 2. punktā vienojās par samaksas kārtību, tostarp 50% no Līguma summas – 6 460 EUR ir priekšapmaksa, kā pārskaitījums uz izpildītāja kontu trīs dienu laikā pēc Līguma parakstīšanas, pamatojoties uz izpildītāja izrakstītu rēķinu, un 50% no Līguma summas – 6 460 EUR ir maksājums, ko saņem izpildītājs pēc rēķina izrakstīšanas.

Saskaņā ar Civillikuma 1402. pantu, saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma. Saskaņā ar Civillikuma 1403. pantu, tiesisks darījums ir atļautā kārtā izdarīta darbība tiesisku attiecību nodibināšanai, pārgrozīšanai vai izbeigšanai.

Civillikuma 2212. pants nosaka, ka ar uzņēmuma līgumu viena puse uzņemas izpildīt otrai par zināmu atlīdzību ar saviem darba rīkiem un ierīcēm kādu pasūtījumu, izgatavot kādu lietu vai izvest gala kādu pasākumu.

Tā kā puses parakstīja Līgumu bez rakstiskām ierunām, tad tiesa atzīst par pierādītu, ka starp pusēm notika vienošanās par Līgumā norādīto saistību, tiesību un pienākumu uzņemšanos. Norādītais līgums nav pretējs Civillikuma nosacījumiem. Tiesa atzīst, ka šajā darījumā ir pierādīta pušu griba – nodibināt uzņēmuma līguma tiesiskās attiecības. Novērtējot minētos pierādījumus, tiesa atzīst, ka starp pusēm izveidojās uzņēmuma līguma tiesiskās attiecības, jo notika vienošanās par līguma galvenajām sastāvdaļām, tiesiskās attiecības nav apstrīdētas, līdz ar to ir saistošas pusēm.

Pušu starpā nepastāv strīds, ka prasītājs veica Līgumā noteikto samaksu un atbildētājs izgatavoja, piegādāja un uzstādīja logus prasītāja objektā. Kā arī

2010. gada 15. novembra atbildētāja rēķins Nr. 2010-13 apstiprina, ka tas prasītājam izrakstīts par galdniecības izstrādājumiem pēc Līguma par summu 12 920 EUR (lietas lapa 22), galīgo samaksu apstiprina prasītāja pievienotā 7 632 EUR maksājuma izdruka (lietas lapa 17), kuru atbildētājs nav apstrīdējis.

Saskaņā ar Līguma 6.2. punktu izgatavoto produktu piegāde un pilnīga šā Līguma izpilde, tā ietvaros, notiek, parakstot un apstiprinot pieņemšanas-nodošanas protokolu (aktu) starp izpildītāju un pasūtītāju.

Lietas materiāliem nav pievienots pieņemšanas-nodošanas akts un puses nenoliedz, ka pieņemšanas-nodošanas akts netika sastādīts, taču pušu starpā nepastāv strīds, ka darbi objektā veikti un prasītājs tos pieņēma.

Prasības pieteikumā norādīts, ka neilgi pēc darbu pabeigšanas sāka atklāties uzstādīto logu kvalitātes defekti, proti, logos parādījās plaisas un tie nav pildījuši logu funkciju, neiegūla logam paredzētajā vietā.

Starp pusēm nav strīda par to, ka pēc darbu pabeigšanas objektā konstatēti bojājumi, taču strīds pastāv par bojājumu cēloņiem un atbildētāja atbildības pienākumu un tā apmēru.

No lietas materiālos esošā 2011. gada 10. maija Eksperta atzinuma Nr. 120 redzams, ka veikta dzīvojamās mājas, kas atrodas Vācijā, /adrese/, 24558 Hemstedt-Ulzburg, logu un durvju bloku tehniskās apsekošanas ekspertīze par uzstādīto logu un durvju bloku kvalitāti nolūkā noteikt logu, durvju bloku un stikla pakešu kvalitāti, defektus, uzstādīšanas kvalitāti un noteikt nodarīto zaudējumu apmēru. Ekspertīzi veica Latvijas neatkarīgo ekspertu asociācijas būvinženieris-eksperts /pers. D/ (sertifikāts EUTK-LV-11.24.04.002; LNEA sertifikāti Nr. 0024,0028), un ekspertīze veikta pēc prasītāja pasūtījuma.

Atzinumā, pamatojoties uz veikto mērījumu un vizuālās apskates rezultātiem konstatēts, ka dzīvojamā mājā Vācijā, /adrese/, 24558 Hemstedt-Ulzburg, uzstādītie logu bloki neatbilst Līguma noteikumiem. Logu bloki izgatavoti nekvalitatīvi, tie neatbilst LVS EN 14351-1 "Logu un durvju izstrādājumu standarts" norādītajiem kvalitātes rādītājiem, visiem logiem konstatēti līdzīgi nozīmīgi defekti, radušies neievērojot logu bloku un durvju izgatavošanas, montāžas krāsošanas tehnoloģiju, defekti nav maznozīmīgi. Logu, durvju blokiem un stikla jumtam konstatēti montāžas defekti, kas nav maznozīmīgi un sekmē dzīvojamās mājas konstrukciju vispārīgā tehniskā stāvokļa pasliktināšanos. Logu bloki ir izgatavoti ar nozīmīgiem defektiem, bez defektu novēršanas turpmāka logu ekspluatācija nav iespējama. Konstatēto defektu novēršana būvobjektā nav iespējama, logu bloki jādemontē un jāveic remonts rūpnīcas apstākļos. Konstatēts, ka logu un durvju bloku defektu novēršanas darbu apjomi un vērtība uzstādīto logu un durvju bloku defektu novēršanai sastāda 22 078,42 EUR.

Tiesa atzīst par pamatotiem atbildētāja iebildumus, ka minētais dokuments nav vērtējams kā ekspertīze, jo atbilstoši Civilprocesa likuma 121. panta noteikumiem tiesa nav lēmusi par ekspertīzes noteikšanu lietā. Līdz ar to eksperta atzinums ir novērtējams kā rakstveida pierādījums kopsakarā ar citiem lietas materiālos esošajiem pierādījumiem, balstoties uz Civilprocesa likuma 97. panta noteikumiem.

Tiesai nav pamata apšaubīt ekspertīzes veicēja kvalifikāciju un zināšanas ēku un būvju un to konstrukciju tehniskās apsekošanas jomā, jo tās apstiprina viņa profesionālā kvalifikācija un atzinumam pievienoti sertifikāti. No atzinumā izdarītā secinājuma nepārprotami izriet, ka logi ir izgatavoti nekvalitatīvi, tiem konstatēti montāžas defekti. Tāpat minēto apstiprina liecinieka /pers. D/ detalizētās liecības tiesas sēdē par apsekojuma apstākļiem un konstatētajiem bojājumiem, pielietotajām metodēm.

Lietā nav iegūti pierādījumi atbildētāja apgalvojumiem, ka bojājums būtu noticis paša prasītāja neatbilstošas, nevērīgas rīcības dēļ, proti, neesot veikta pareiza jumta seguma un stikla jumta savienošana un telpu ventilācijas režīma ievērošana celtniecības laikā. Turklāt atbildētājs 2012. gada 26. oktobrī tiesā iesniedza atbildētāja garantijas nosacījumu izdruku, no kuras redzams, ka atbildētājs dod divu gadu garantiju uz savu produkciju – koka logi un durvis (lietas lapa 102). Savukārt pierādījumi tam, ka prasītājs vainojams produkcijas bojājumā lietā nav iegūti, jo no lietā iegūtajiem pierādījumiem kopumā secināms, ka jau sākotnēji produkcija izgatavota un samontēta nekvalitatīvi.

Tiesa atzīst, ka minētie pierādījumi apstiprina, ka logu bojājumi radušies to nekvalitatīvas izgatavošanas un uzstādīšanas rezultātā, kā rezultātā savukārt iestājas atbildētāja atbildība. Tiesa atzīst, ka, kaut arī rakstveida paskaidrojumos atbildētājs apstrīdēja bojājumu cēloņus un apmēru, taču atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus, kas apliecinātu sniegtos iebildumus. Tāpat atbildētājs, izsakot iebildumus lietas materiālos esošajam atzinumam, nav izmantojis savas procesuālās tiesības, lūdzot lietā tiesai noteikt ekspertīzi.

Saskaņā ar Civillikuma 1770. pantu ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pamet ums.

Civillikuma 1771. pantā noteikts, ka zaudējums var būt vai nu tāds, kas jau cēlies, vai tāds, kas vēl stāv priekšā; pirmajā gadījumā tas dod tiesību uz atlīdzību, bet otrajā uz nodrošinājumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1773. pantu zaudējums ir tiešs, kad tas ir prettiesīgas darbības vai bezdarbības dabiskās un nepieciešamās sekas, netiešs - kad tas cēlies sagadoties sevišķiem apstākļiem vai attiecībām, nejaušs - kad tā cēlonis ir nejaušs notikums vai nepārvaramā vara.

Civillikuma 1775. pantā noteikts, ka katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina.

Saskaņā ar Civillikuma 1779. pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Saskaņā ar Civillikuma 2218. pantu uzņēmējam jāatlīdzina zaudējumi neatkarīgi no tam, vai tie cēlušies aiz viņa vainas, pasūtījumu izpildot, vai agrāk, vai arī vēlāk.

No lietas materiāliem redzams, ka 2011. gada 7. septembrī prasītājam izstādīts rēķins Nr. 2011.13 (lietas lapa 49, 50) 4 545,80 EUR apmērā par veiktajiem remontdarbiem prasītājam piederošajā objektā.

No lietas materiālos esošajā atzinumā iekļautās Uzstādīto logu un durvju bloku defektu novēršanas tāmes redzams, ka objektā esošo defektu un trūkumu novēršanai izlietojami līdzekļi 22 078,42 EUR apmērā, kas sastāv no izmaksām no būvprojekta organizācijas 1 536,30 EUR apmērā, demontāžas darbiem 1 171,01 EUR un būvdarbiem 19 371,12 EUR.

Tiesa atzīst, ka atbildētāja bezdarbības dēļ, ilgstošā laika periodā neveicot nekādas darbības logu bojājumu cēloņa noteikšanai un novēršanai, pastāvot atbildības pienākumam par lietas trūkumiem, nereaģējot uz prasītāja pretenzijām, neveicot trūkumu novēršanu, prasītājam ir radušies zaudējumi – izdevumi saistībā ar situācijas pagaidu risinājumu 4 545,80 EUR jeb Ls 3 194,79 un aprēķinātie izdevumi par kopējo remontdarbu veikšanu objektā pilnīgai trūkumu novēršanai 22 078,42 EUR jeb Ls 15 516,71. Minētie izdevumi ir tiešā cēloniskā sakarā ar atbildētāja rīcību (bezdarbību), līdz ar ko atbildētājam ir pienākums tos atlīdzināt.

Ņemot vērā minēto tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami zaudējumi par pagaidu izlabojumiem 4 545,80 EUR un zaudējumi par defektu novēršanu objektā 22 078,42 EUR apmērā.

No lietas materiāliem pievienotajām kvītīm Nr. 135426 un 70188 (lietas lapa 42) un rēķina Nr. 130404 par avio biļetēm izdrukas (lietas lapa 4348) redzams, ka maksa par eksperta pieaicināšanu ekspertīzes veikšanai sastāda Ls 725,70 jeb 1 032,58 EUR, kas sastāv no maksas par ekspertīzes slēdziena sagatavošanu, eksperta komandējuma izmaksas un prasītāja apmaksātās aviobiļetes. Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka izdevumi 1 032,58 EUR, kas radušies saistībā ar ekspertīzi, ir atzīstami par zaudējumiem Civillikuma 1770. panta izpratnē, un atbildētājam saskaņā ar Civillikuma 1773., 1775. un 1779. pantu ir pienākums šos izdevumus atlīdzināt. Līdz ar to no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami ar ekspertīzes veikšanu saistītie izdevumi 1 032,58 EUR apmērā.

Prasības pieteikumā lūgts piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam zaudējumus - izdevumus, kas radušies sakarā ar juridiskās palīdzības nepieciešamību 2 999,98 EUR jeb Ls 2 108,40 apmērā. No 2011. gada 20. maijā izdotās pilnvaras (lietas lapa 14) redzams, ka prasītājs pilnvaroja SIA /Nosaukums B/ (pēc nosaukuma maiņas - SIA "K./pers. F/") pārstāvēt tā intereses pret atbildētāju, tostarp – tiesā, kā arī 2011. gada 8. augustā noslēgts līgums par juridisko palīdzību par atlīdzību 3 000 EUR (lietas lapa 61-63, 64-65), kā arī uz minētā pamata 2011. gada 4. augustā izrakstīts rēķins Nr. 3/08/2011, tostarp par summu 3 000 EUR – par juridisko palīdzību (lietas lapa 66, 67), un samaksu apstiprina konta izraksts (lietas lapa 68).

Tiesas ieskatā minētie izdevumi atzīstami nevis par zaudējumiem, bet par ar lietas vešanu saistītajiem izdevumiem.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44. pantu ar lietas vešanu saistītie izdevumi ir atlīdzināmi advokāta palīdzības samaksai, taču, kā redzams no lietas materiāliem, prasītājam juridisko palīdzību sniedza SIA "K./pers. F/". Ņemot vērā, ka Civilprocesa likums neparedz ar lietas vešanas saistīto izdevumu atlīdzināšanu juridiskās palīdzības sniegšanas samaksai jebkādai citai personai, kas nav advokāts, tad tiesa atzīst, ka prasība daļā par ar lietas vešanu saistīto izdevumu – par juridiskās palīdzības sniegšanas piedziņu 2 999,98 EUR jeb Ls 2 108,40 ir noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam - proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

Līdz ar ko no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami tiesas izdevumi, proporcionāli apmierināto prasījumu apmēram - valsts nodevas apmērā 684,40 EUR, un saskaņā ar Civilprocesa likuma 39. panta pirmās daļas 5. punktu - ar prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR apmērā, bet prasība daļā par atlikušās valsts nodevas 188,09 EUR apmērā samaksu noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8. pantu, 41. pantu, 44. pantu, 93. pantu, 97. pantu, 189. pantu, 190. pantu un 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda

Apmierināt daļēji prasību.

Piedzīt no SIA /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, par labu /Nosaukums R/reģ. Nr.52830, zaudējumus kopsummā 27 656,65 EUR (divdesmit septiņi tūkstoši seši simti piecdesmit seši *euro*, sešdesmit pieci centi), un tiesas izdevumus - valsts nodevu 684,40 EUR (seši simti astoņdesmit četri *euro*, četrdesmit centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (četri *euro*, septiņdesmit centi)

Noraidīt /Nosaukums R/ prasību pret SIA /Nosaukums A/ pārējā daļā - par zaudējumu piedziņu saistībā ar juridisko palīdzību 2 999,98 EUR un daļā par tiesas izdevumu – valsts nodevas piedziņu 188,09 EUR apmērā.

Noteikt SIA /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesai 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2015.gada 1.aprīļa.

Tiesnese (personiskais paraksts) I.Meldere

Faktiski pilns spriedums sastādīts un pieejams no 2015.gada 27.aprīļa.

Tiesnese I.Meldere